

Miercuri, 19 ianuarie 2011

Acordul interimar de parteneriat între CE și statele din Pacific

P7_TA(2011)0011

Rezoluția Parlamentului European din 19 ianuarie 2011 referitoare la Acordul interimar de parteneriat dintre Comunitatea Europeană și statele din Pacific

(2012/C 136 E/04)

Parlamentul European,

- având în vedere Rezoluția sa din 25 septembrie 2003 referitoare la cea de-a cincea Conferință Ministerială a Organizației Mondiale a Comerțului de la Cancún ⁽¹⁾, Rezoluția sa din 12 mai 2005 referitoare la evaluarea Rundei Doha în urma Deciziei Consiliului General al OMC din 1 august 2004 ⁽²⁾, Rezoluția sa din 1 decembrie 2005 referitoare la preparativele pentru cea de-a șasea Conferință Ministerială a Organizației Mondiale a Comerțului de la Hong Kong ⁽³⁾, Rezoluția sa din 23 martie 2006 referitoare la impactul asupra dezvoltării al acordurilor de parteneriat economic (APE) ⁽⁴⁾, Rezoluția sa din 4 aprilie 2006 referitoare la evaluarea Rundei Doha în urma Conferinței Ministeriale a OMC de la Hong Kong ⁽⁵⁾, Rezoluția sa din 1 iunie 2006 referitoare la comerț și sărăcie: conceperea unor politici comerciale care să maximizeze contribuția comerțului la reducerea sărăciei ⁽⁶⁾, Rezoluția sa din 7 septembrie 2006 referitoare la suspendarea negocierilor privind Agenda de dezvoltare de la Doha (ADD) ⁽⁷⁾, Rezoluția sa din 23 mai 2007 referitoare la acordurile de parteneriat economic ⁽⁸⁾, Rezoluția sa din 12 decembrie 2007 referitoare la acordurile de parteneriat economic ⁽⁹⁾, poziția sa din 5 iunie 2008 referitoare la propunerea de regulament al Consiliului de aplicare a unui sistem de preferințe tarifare generalizate de la 1 ianuarie 2009 la 31 decembrie 2011 și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 552/97 și (CE) nr. 1933/2006 și a Regulamentelor (CE) nr. 964/2007 și (CE) nr. 1100/2006 ale Comisiei ⁽¹⁰⁾ și Rezoluția sa din 25 martie 2009 referitoare la Acordul interimar de parteneriat dintre statele din Pacific, pe de o parte, și Comunitatea Europeană, pe de altă parte ⁽¹¹⁾,
- având în vedere Acordul interimar de parteneriat dintre Comunitatea Europeană, pe de o parte, și statele din Pacific, pe de altă parte,
- având în vedere Acordul de parteneriat dintre membrii grupului statelor din Africa, Caraibe și Pacific (ACP), pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de altă parte, semnat la Cotonou la 23 iunie 2000 (Acordul de la Cotonou),
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1528/2007 al Consiliului din 20 decembrie 2007 privind aplicarea regimurilor aplicabile produselor originare din anumite state care fac parte din grupul statelor din Africa, zona Caraibelor și Pacific (ACP) prevăzute în acordurile de stabilire sau care duc la stabilirea acordurilor de parteneriat economic ⁽¹²⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 23 octombrie 2007 privind Acordurile de parteneriat economic (COM(2007)0635),
- având în vedere Acordul General pentru Tarife și Comerț (GATT), în special articolul XXIV,
- având în vedere Declarația ministerială de la cea de-a patra sesiune a Conferinței Ministeriale a OMC, adoptată la 14 noiembrie 2001 la Doha,

⁽¹⁾ JO C 77 E, 26.3.2004, p. 393.⁽²⁾ JO C 92 E, 20.4.2006, p. 397.⁽³⁾ JO C 285 E, 22.11.2006, p. 126.⁽⁴⁾ JO C 292 E, 1.12.2006, p. 121.⁽⁵⁾ JO C 293 E, 2.12.2006, p. 155.⁽⁶⁾ JO C 298 E, 8.12.2006, p. 261.⁽⁷⁾ JO C 305 E, 14.12.2006, p. 244.⁽⁸⁾ JO C 102 E, 24.4.2008, p. 301.⁽⁹⁾ JO C 323 E, 18.12.2008, p. 361.⁽¹⁰⁾ JO C 285 E, 26.11.2009, p. 126.⁽¹¹⁾ JO C 117 E, 6.5.2010, p. 118.⁽¹²⁾ JO L 348, 31.12.2007, p. 1.

Miercuri, 19 ianuarie 2011

- având în vedere Declarația ministerială de la cea de-a șasea sesiune a Conferinței ministeriale a OMC, adoptată la 18 decembrie 2005 la Hong Kong,
 - având în vedere raportul și recomandările Grupului de lucru privind ajutorul pentru comerț, adoptate de Consiliul General al OMC la 10 octombrie 2006,
 - având în vedere Declarația Mileniului a Organizației Națiunilor Unite din 8 septembrie 2000, care definește Obiectivele de dezvoltare ale mileniului (ODM) drept criterii stabilite în mod colectiv de către comunitatea internațională pentru eradicarea sărăciei,
 - având în vedere Declarația de la Kigali adoptată de Adunarea Parlamentară Paritară ACP-UE în Rwanda, la 22 noiembrie 2007,
 - având în vedere Rezoluția sa din 14 decembrie 2006 referitoare la situația din Fiji ⁽¹⁾, prin care a condamnat ferm preluarea puterii de către forțele militare fijiene,
 - având în vedere catalogul de 103 recomandări ale Consiliului Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului, prezentat în cadrul raportului Grupului de lucru privind evaluarea periodică universală la 23 martie 2010, și având în vedere răspunsul oficial al guvernului Insulelor Fiji transmis la 10 iunie 2010, în care se preciza că alegerile generale, îndelung solicitate și adesea amânate, au fost programate pentru 2014, această dată nefiind negociabilă,
 - având în vedere întrebarea din 16 decembrie 2010 adresate Comisiei cu privire la încheierea Acordului interimar de parteneriat dintre Comunitatea Europeană, pe de o parte, și statele din Pacific, pe de altă parte (O-0212/2010 – B7-0807/2010),
 - având în vedere articolul 115 alineatul (5) și articolul 110 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât, începând cu 1 ianuarie 2008, relațiile comerciale anterioare ale UE cu țările ACP – prin care se acorda acestora acces preferențial pe piețele UE, dar nu pe bază de reciprocitate – nu mai sunt conforme cu normele OMC;
 - B. întrucât acordurile de parteneriat economic (APE) sunt acorduri compatibile cu normele OMC, destinate să sprijine integrarea regională și să promoveze integrarea treptată a economiilor din țările ACP în economia mondială, încurajând astfel dezvoltarea durabilă pe plan social și economic și contribuind la efortul general de eradicare a sărăciei în țările respective;
 - C. întrucât APE ar trebui utilizate pentru a construi o relație pe termen lung, prin care comerțul să sprijine dezvoltarea;
 - D. întrucât Protocolul privind zahărul din cadrul convențiilor succesive de la Lomé și al Acordului de la Cotonou a oferit un venit previzibil pentru insulele mici din Pacific, limitând astfel potențialul de diversificare în sectorul agricol al acestora;
 - E. întrucât acordurile interimare de parteneriat economic (AIPE) sunt acorduri privind comerțul cu bunuri menite să prevină perturbarea schimburilor comerciale dintre ACP și UE;
 - F. întrucât criza financiară și economică actuală înseamnă că politica comercială este mai importantă ca niciodată pentru țările în curs de dezvoltare;
 - G. întrucât, la sfârșitul anului 2009, dintre statele ACP din Pacific, doar Papua-Noua Guinee și Republica Insulelor Fiji semnaseră un AIPE; întrucât celelalte state ACP din Pacific sunt acoperite toate fie de inițiativa „totul în afară de arme”, prin care se asigură accesul liber pe piața UE fără aplicarea de taxe vamale sau de contingente, fie de sistemul tradițional de preferințe tarifare generalizate al UE;

⁽¹⁾ JO C 317 E, 23.12.2006, p. 898.

Miercuri, 19 ianuarie 2011

- H. întrucât, în cazul statului Papua-Noua Guinee, acordul este aplicat provizoriu începând cu 20 decembrie 2009; întrucât, în cazul Republicii Insulelor Fiji, se așteaptă notificarea de către aceasta fie a aplicării provizorii, fie a ratificării acordului;
- I. întrucât se derulează negocieri cu toate cele 14 state ACP din Pacific în vederea încheierii unui APE global;
- J. întrucât AIPE cuprinde toate dispozițiile principale ale unui acord privind comerțul cu bunuri;
- K. întrucât impactul asupra țărilor în cauză și a regiunii Pacificului al angajamentelor incluse în acorduri ar putea fi substanțial;
- L. întrucât AIPE va influența sfera și conținutul unor viitoare acorduri încheiate între Papua-Noua Guinee și Republica Insulelor Fiji și alți parteneri comerciali, precum și poziția regiunii în cadrul negocierilor APE;
- M. întrucât concurența dintre UE și statele din Pacific este limitată, deoarece marea majoritate a exporturilor UE constau în principal în bunuri pe care statele din Pacific nu le produc, dar de care acestea au deseori nevoie fie pentru consumul direct, fie ca materii prime pentru industria autohtonă;
- N. întrucât pescuitul și activitățile din domeniul și industria pescuitului prezintă cel mai ridicat potențial în ceea ce privește creșterea viitoare a exporturilor, cu condiția ca activitățile de pescuit să se desfășoare într-un mod durabil din punct de vedere ecologic;
- O. întrucât noile norme comerciale trebuie să fie concepute cu scopul de a sprijini dezvoltarea industriilor naționale și de a le oferi protecție împotriva epuizării resurselor și a schimbărilor climatice și întrucât aceste norme trebuie să fie însoțite de un sprijin sporit pentru asistența în domeniul comerțului;
- P. întrucât ajutorul pentru comerț are ca obiectiv consolidarea capacității țărilor în curs de dezvoltare de a beneficia de noi oportunități comerciale;
- Q. întrucât UE și țările ACP au negociat noi reguli de origine, îmbunătățite și mai flexibile, care vor aduce beneficii considerabile dacă sunt aplicate în mod adecvat, în deplin respect față de scopul acordului, și ținând seama în mod corespunzător de nivelurile reduse de capacitate ale acestor țări;
- R. întrucât derogarea de la regulile de origine în cadrul AIPE acoperă întregul lanț de producție, de la obținerea materiilor prime până la prelucrare, comercializare și export;
- S. întrucât cererea ridicată de produse din ton înseamnă că acestea au caracteristici specifice, cum ar fi reacția rapidă la fluctuațiile de preț, pe baza cărora au fost clasificate pe piața internațională ca produse „sensibile”, iar acest lucru trebuie luat în considerare în cadrul tuturor negocierilor comerciale;
- T. întrucât Comisia privind pescuitul în Oceanul Pacific de Vest și Central (WCPFC), organizația internațională care trebuie să se asigure că stocurile de pește din zona în cauză sunt durabile, a informat că țările terțe, în special China, care au investit în proiecte industriale majore în Papua-Noua Guinee de la stabilirea noilor reguli de origine, și-au mărit substanțial capacitatea de pescuit în zonă și că este probabil ca acest fenomen să continue, conducând la intensificarea riscului de supraexploatare a stocurilor de pește,
1. consideră că relațiile comerciale dintre această regiune și UE ar trebui să promoveze și să consolideze comerțul, dezvoltarea durabilă și integrarea regională, încurajând în același timp diversificarea economică și reducerea sărăciei; remarcă faptul că AIPE trebuie să contribuie la realizarea ODM;

Miercuri, 19 ianuarie 2011

2. subliniază faptul că încheierea pozitivă a negocierilor AIPE cu Papua-Noua Guinee și Fiji demonstrează interesul puternic al UE de a menține în continuare relații economice strânse și la nivel înalt cu statele din Pacific; speră că acest AIPE, limitat acum la două țări, poate pregăti calea pentru un acord mai larg care să includă și alte țări din zona Pacificului;
3. subliniază faptul că AIPE vizează menținerea deschiderii pieței pentru exporturile provenite din Papua-Noua Guinee și din Republica Insulelor Fiji, precum și continuarea negocierilor pentru un APE global, dacă statele în cauză doresc acest lucru;
4. subliniază faptul că Papua-Noua Guinee și Republica Insulelor Fiji - cele două state ACP din Pacific cu exporturi relativ semnificative în UE - sunt până acum singurele membre din zona Pacificului care au semnat acordul, în vreme ce alți membri ai grupului respectiv au ales să nu semneze un astfel de acord din cauza nivelului mai redus al schimburilor comerciale cu UE;
5. reamintește că, în timp ce AIPE poate fi considerat ca un prim pas al procesului, în termeni juridici acesta reprezintă un acord internațional complet independent, care ar putea să nu conducă în mod automat la încheierea unui APE complet sau la semnarea de către toți semnatarii inițiali ai AIPE a unui APE complet;
6. reamintește instituțiilor UE și guvernelor că nici încheierea unui APE, nici renunțarea la acesta nu ar trebui să ducă la o situație în care o țară ACP s-ar putea afla într-o poziție mai puțin favorabilă decât cea în care s-a aflat în temeiul dispozițiilor privind comerțul din Acordul de la Cotonou;
7. subliniază faptul că posibila aprobare din partea Parlamentului a unui AIPE nu aduce atingere poziției Parlamentului cu privire la aprobarea unui APE global, întrucât procedura de încheiere face referire la două acorduri internaționale diferite;
8. reamintește faptul că înființarea unei piețe regionale autentice reprezintă un element fundamental pentru succesul punerii în aplicare a AIPE - și a oricărui viitor APE complet - și că integrarea și cooperarea regională sunt esențiale pentru dezvoltarea economică și socială a statelor din Pacific; consideră că trebuie să se țină seama de acest aspect în contextul punerii în aplicare a acordului;
9. subliniază faptul că scopul dispozițiilor specifice privind regulile de origine pentru produsele pescărești este acela de a dezvolta capacitatea de prelucrare la țarm a peștelui în statele ACP din Pacific în vederea creării de locuri de muncă și a asigurării de venituri pe plan local;
10. subliniază că AIPE a pregătit calea pentru dezvoltarea în Papua-Noua Guinee a unor proiecte industriale cum ar fi Zona Industrială Marină a Pacificului din Mandan, unde se estimează că vor fi produse în următorii doi ani peste 400 000 de tone de conserve de ton;
11. se declară preocupat și alarmat, în acest context, de măsuri cum ar fi recenta revizuire a legislației de mediu efectuată de autoritățile din Papua-Noua Guinee, care elimină în practică cerința de a prezenta rapoarte de mediu pentru astfel de proiecte și creează obstacole în procesul de depunere a plângerilor;
12. subliniază importanța industriei de pescuit ca sursă principală de locuri de muncă pentru femeile din zona Pacificului; consideră că Comisia ar trebui să ofere asistență tehnică, politică și financiară pentru a îmbunătăți șansele de angajare ale femeilor din statele din Pacific;
13. ia act cu preocupare de faptul că datele WCPFC arată că țările terțe și-au mărit capacitatea de pescuit în aceste ape din Pacific și că există, prin urmare, riscul de pescuit ilegal, nedeclarat și nereglementat (IUU) și de pescuit excesiv, fenomene care nu favorizează dezvoltarea durabilă a industriei locale de pescuit;
14. subliniază faptul că, deși Papua-Noua Guinee și Fiji dispun de o capacitate limitată de pescuit și, prin urmare, de o cantitate limitată de pește obținut integral și de o capacitate limitată de prelucrare la țarm, derogarea de la regulile de origine pentru produsele prelucrate din pește, care este utilizată activ de Papua-Noua Guinee, a transformat această țară într-un adevărat centru de prelucrare a unor cantități uriașe de ton provenite din diferite surse (inclusiv din Filipine, Thailanda, China, Statele Unite și Australia); atrage atenția asupra faptului că derogarea de la regulile de origine ar putea avea un efect destabilizator asupra industriei de prelucrare a peștelui și asupra industriei conservelor din UE;

Miercuri, 19 ianuarie 2011

15. invită Comisia să prezinte Parlamentului cât mai curând posibil un raport cu privire la aceste aspecte specifice ale sectorului pescuitului din statele din Pacific și la gestionarea stocurilor de pește din Pacific, inclusiv practicile de dezvoltare durabilă; solicită Comisiei să lanseze fără întârziere consultările prevăzute la articolul 6 alineatul (6) litera (d) din Protocolul II anexat la AIPE și să pună în aplicare suspendarea regimurilor excepționale privind regulile de origine în cazul în care raportul de evaluare demonstrează efectul destabilizator asupra industriei prelucrării peștelui și asupra industriei conservelor din UE;
16. subliniază că un astfel de raport privind aplicarea regulilor speciale de origine trebuie elaborat în cursul anului 2011, adică la trei ani de la notificarea Papua-Noii Guinee cu privire la adoptarea normelor Regulamentului (CE) nr. 1528/2007 și că ar trebui să se evalueze impactul economic, social și de mediu al derogării de la normele privind aprovizionarea la nivel mondial asupra populației Papua-Noii Guinee, în special a comunităților costiere; în acest sens, solicită să fie informa fără întârziere cu privire la mandatul raportului și dorește să știe dacă toate părțile interesate și afectate, inclusiv organizațiile societății civile din Papua-Noua Guinee, vor fi consultate la elaborarea raportului;
17. încurajează Fiji să adopte recomandările comunității internaționale și să pună în aplicare practici de bună guvernare; consideră că un astfel de pas ar trebui să conducă la eliberarea asistenței financiare pentru sectorului zahărului din Fiji; recunoaște că aceste fonduri sunt extrem de necesare pentru sprijinirea sectorului zahărului, care este o sursă principală de locuri de muncă în Fiji;
18. subliniază că orice APE regional ar trebui să fie condiționat de aprobarea din partea tuturor grupurilor politice relevante din Republica Insulelor Fiji a unei foi de parcurs privind alegerile democratice;
19. recomandă adoptarea unei abordări flexibile, asimetrice și pragmatice în cadrul negocierilor în curs pentru un APE global; insistă asupra includerii unui capitol de cooperare pentru dezvoltare în APE global;
20. subliniază faptul că acordul ar putea avea, de asemenea, repercusiuni asupra relațiilor dintre zona Pacificului și Australia și Noua Zeelandă, cei mai apropiați și mai mari parteneri comerciali, și că trebuie să se garanteze faptul că dispozițiile din acordul actual nu acționează ca un impediment în calea viitoarelor acorduri comerciale cu țările în cauză;
21. reamintește că APE trebuie să sprijine obiectivele, politicile și prioritățile de dezvoltare ale statelor din Pacific, nu numai prin structura și conținutul său, ci și prin modalitatea și spiritul în care va fi pus în aplicare;
22. reamintește că, în octombrie 2007, UE a adoptat o strategie privind ajutorul pentru comerț, cu angajamentul de a crește asistența colectivă pentru comerț a UE la 2 miliarde EUR anual până în 2010 (1 miliard EUR din partea Comunității și 1 miliard EUR din partea statelor membre); insistă ca zona Pacificului să primească un procent corespunzător și echitabil din această asistență;
23. solicită stabilirea și furnizarea rapidă a cuantumului de resurse destinat ajutorului pentru comerț în regiunea Pacificului; subliniază faptul că aceste fonduri ar trebui să reprezinte resurse suplimentare și nu o simplă reîmpachetare a fondurilor din cadrul FED, că ele ar trebui să fie compatibile cu prioritățile din Papua-Noua Guinee și din Republica Insulelor Fiji, precum și cu prioritățile regiunii Pacificului în general și că plata acestora ar trebui să se efectueze la timp, să fie previzibilă și în concordanță cu programele de execuție a planurilor de dezvoltare strategică naționale și regionale;
24. solicită Comisiei, având în vedere angajamentele luate de Consiliu în septembrie 2007 în legătură cu Acordul privind aspectele legate de comerț ale drepturilor de proprietate intelectuală (Acordul TRIPS) și cu accesul la medicamente, să nu negocieze în cadrul APE dispoziții TRIPS-plus privind domeniul farmaceutic care să afecteze sănătatea publică și accesul la medicamente, să nu solicite aderarea la obligațiile din Tratatul de cooperare în domeniul brevetelor și din Tratatul privind dreptul brevetelor sau acceptarea acestora și să nu introducă în APE condițiile din Directiva 2004/48/CE⁽¹⁾ și nici norme disciplinare precum protecția bazelor de date neoriginale;

(1) JO L 157, 30.4.2004, p. 45.

Miercuri, 19 ianuarie 2011

25. își exprimă în continuare sprijinul pentru un APE global între UE și statele din Pacific; consideră că printre aspectele-cheie care trebuie negociate se numără următoarele:

- (a) drepturile de proprietate intelectuală, inclusiv cunoștințele tradiționale și artefactele tehnologice occidentale;
- (b) transparența achizițiilor publice, alături de o deschidere față de contractorii din UE lansată într-un moment adecvat în raport cu nevoile statelor din Pacific;
- (c) vize de muncă, care trebuie să fie disponibile pentru cetățenii statelor din Pacific pe perioade de cel puțin 24 de luni pentru a le permite acestora să lucreze ca „îngrijitori” sau în meserii similare;

26. solicită, totuși, ca Comisia să depună în continuare eforturi pentru un acord mai general și să caute posibile alternative, accesibile și viabile, care să garanteze accesul pe piață, în conformitate cu normele OMC, apelând în mod creativ la toate instrumentele de care dispune în temeiul normelor respective, inclusiv derogări, pentru țările care nu doresc să participe la un AIPE, un APE complet sau la niciunul dintre acestea;

27. consideră că, în cadrul APE global, ar trebui instituită o comisie parlamentară pentru a monitoriza punerea în aplicare a acordului și că reprezentarea PE în cadrul acestei comisii ar trebui să fie similară cu cea din cadrul Comisiei parlamentare mixte UE-Cariforum;

28. subliniază faptul că atât AIPE, cât și APE global ar trebui să includă o clauză de revizuire în care să fie prevăzută o evaluare globală și independentă a impactului, inclusiv a impactului economic, social și de mediu, și a costurilor și consecințelor punerii în aplicare, care ar trebui efectuată într-un termen de trei până la cinci ani de la semnarea acordului; subliniază faptul că această clauză de revizuire a AIPE și, prin urmare, a APE, ar trebui să prevadă că toți semnatarii au dreptul de a invoca această clauză pe baza evaluării de impact menționate anterior; solicită ca Parlamentul European și parlamentele statelor din Pacific să fie implicate în orice revizuire a acordului;

29. sprijină în acest context angajamentul Comisiei de a se asigura că această derogare globală de la regulile de origine va fi excepția și nu regula în viitoarele APE;

30. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale țărilor ACP, Consiliului ACP-UE și Adunării Parlamentare Paritare ACP-UE.

Adopția internațională în Uniunea Europeană

P7_TA(2011)0013

Rezoluția Parlamentului European din 19 ianuarie 2011 referitoare la adopția internațională în Uniunea Europeană

(2012/C 136 E/05)

Parlamentul European,

— având în vedere Convenția privind drepturile copiilor a Organizației Națiunilor Unite, adoptată de Adunarea Generală ONU la 20 noiembrie 1989, în special articolul 21 din aceasta,

— având în vedere Convenția europeană din 1967 privind adopția copiilor,